

РЕШЕНИЕ

№ 5759

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6388** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 1784 от 19.05.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110216658/2021 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 22-ри състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 22-007234 от 23.02.2021 г., с което директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ) е наложил на С. В. Г. „глоба“, в размер на 1000 /хиляда/ лева, на осн. чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд / По долу за краткост:Наредбата/.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от ДИТ, чрез процесуалния представител - старши юрисконсулт Ю. Д., с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП.

Релевираното основание е за нарушение на материалния закон- чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че нарушението е безспорно доказано и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на С. В., тъй като в длъжностната

характеристика за длъжност „Технически ръководител“, са му вменени от работодателя задължения да „извършва периодичните и ежедневните инструктажи, съгласно ЗЗБУТ и други подзаконовни нормативни актове“. Оспорват се изводите на въззивния съд, че от описанието на нарушението не е ясно инструктаж, на работещ в коя хипотеза на чл. 15, ал. 1 от Наредба РД-07-02/16.12.2009г. е следвало да проведе. В тази връзка сочи, че в НП е посочено, че извършената проверка е на място на обект триетажна жилищна сграда с гаражи и подземен гараж и че лицето е полагало труд като „Общ работник“, т.е. е извършвало строително-монтажни работи на посочения обект.

В о.с.з. пред Административен съд София-град процесуалният представител на касатора-юрк. С. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът С. В. Г. не се явява и не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата от СРС за установена фактическа обстановка е, че на 21.01.2021 г. е извършена проверка от служители на Д „ИТ“ - С. по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол: триетажна жилищна сграда с гаражи и подземен гараж УПИ IX 742, 743, кв.37, находяща се в [населено място], местност „В.“ - ВЕЦ С., стопанисван от „ОБЕРОН-Д“ ЕООД. При проверката на място е заварено да полага труд като общ работник лицето Е. М. Б.. След преглед на книга за ежедневен инструктаж е направена констатация за това, че на Б. не е документиран ежедневен инструктаж на 21.01.2021 г. и че С. В. Г., технически ръководител на обекта, не е провел ежедневен инструктаж на посоченото лице, в нарушение на разпоредбите на Наредбата /по чл.15, ал.1 от същата/.

Въз основа на установеното от контролните органи на С. В. Г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, надлежно връчен и подписан от същия. В графа „възражения“ такива не са отбелязани. В законоустановения тридневен срок също не е постъпило писмено възражение.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 29-007234/ 23.02.2021 г. от директора на Д„ИТ“ - С., с което на Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева, на основание чл. 416, ал.5, вр. чл.413, ал.2 от КТ, за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредбата.

За да отмени издаденото НП, въззивната инстанция е приела, че е налице пропуск в словесното описание на деянието /и в АУАН, и в НП/, тъй като от така описаното не става ясно този инструктаж на работещ, в коя хипотеза на чл. 15, ал. 1 от Наредба РД-07-02/16.12.2009г. е трябвало да се проведе. Посочил е, че санкционираното лице е било поставено в невъзможност да организира адекватно защитата си, доколкото не е могло да разбере вмененото му административно обвинение.

На второ място СРС е приел, че не се представени доказателства конкретното

физическото лице да е оторизирано за осъществяването на ежедневен инструктаж по отношение на Е. Б. от управителя на "ОБЕРОН - Д" ЕООД. В тази връзка е приел, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ненадлежен правен субект.

Решението е правилно.

АССГ възприема предложената от СРС аргументация за допуснато в хода административнонаказателното производство съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на нарушителя. Фактическото описание на нарушението не отговаря на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – в АУАН и в НП не са конкретизирани в достатъчна степен всички обстоятелства, относими към обективните и субективни признаци на нарушението. Посочено е, че е извършена проверка на обект триетажна жилищна сграда с гаражи и подземен гараж и че лицето е полагало труд като „общ работник“.

По аргумент от чл. 15, ал. 1 от Наредбата, съгласно който ежедневен инструктаж се провежда на работещи, пряко заети в дейности с висок производствен риск, включително: в подземни, минни и геологопроучвателни обекти; в кариери; в добива на нефт и газ; в превозите в железопътния транспорт; в производството и употребата на взривни материали; в международните автомобилни превози; в автомобилните превози на опасни товари по шосе; при работа с опасни химически вещества и препарати; при строителни и монтажни работи, е необходимо конкретно да се посочи вида на осъществената дейност с висок производствен риск. В случая в АУАН и НП не е описано, че се касае за строителен обект или строеж на триетажна жилищна сграда, нито че Б. е извършвал лично строително-монтажни работи на горепосочения обект към момента проверката на място. Посочено е единствено: „На 21.01.2021 г. при проверка на обект-триетажна жилищна сграда с гаражи и подземен гараж...е заварено лицето Е. М. Б., ЕГН [ЕГН] да полага труд в обекта на контрол като общ работник.“ Недопустимо е дейността с висок производствен риск да се предполага или определя по подразбиране. Касае са за санкционен акт, с който се реализира административнонаказателна отговорност и липсата на дължимото фактическо описание не може да се санира с данни, които са изводими от доказателствата по административно-наказателната преписка. Последното е допустимо в положителния административен процес-по издаване на административни актове по реда на АПК, но не и в производството по ЗАНН. Следва да се посочи най-сетне и това, че възражението срещу АУАН при подписването и/или в 7-модневен срок от подписването му е право, а не задължение, на лицето, срещу което се съставя /чл.44, ал.1 ЗАНН/. От неговото неупражняване не могат да се правят изводи във вреда на твърдения нарушител-чл.103, ал.3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН.

С оглед допуснатото съществено процесуално нарушение, изразяващо се в съществени пропуски във фактическото описание на твърдяното нарушение, НП е подлежало на отмяна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

За пълнота на мотивите обаче следва да бъде посочено, че АССГ не споделя извода на СРС за липса на доказателства, че санкционираното лице може да бъде субект на нарушението, съобразно правната му квалификация в АУАН и НП-чл.15, ал.1 от Наредба РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, вр.чл.413, ал.1 КТ. Нормата на ал. 3 на чл. 15, ал. 3 от Наредбата предвижда, че ежедневният инструктаж се провежда от

прекия ръководител на работата или друго лице, определено със заповед на работодателя. По делото са събрани доказателства, че считано от 04.01.2021г., С. В. Г. е назначен на длъжността „технически ръководител“ /Трудов договор № 703/04.01.2021 г. и Заповед №2/04.01.2021 г./, а в длъжностната му характеристика, приобщена към доказателствените материали по делото, са включени и задълженията да „извършва периодичните и ежедневните инструктажи, съгласно ЗЗБУТ и други подзаконови нормативни актове“.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1784 от 19.05.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110216658/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.